

Interpellation av Inga-Britt Backlund (kd) om den medicinska utvecklingen inom reumatologin

Förändringar i vården vid kroniska sjukdomar har ofta varit svårare att genomföra än vid akuta sjukdomar där det är lätt att se de omedelbara konsekvenserna av de genomförda åtgärderna. Men hur kommer i framtiden de grupper som lider av t ex ledgångsreumatism att få del av forskningens framsteg?

Denna svåra och kroniska sjukdom, som drabbar ca 1% av den svenska befolkningen och mest kvinnor, leder utan effektiv behandling till att uppemot 40% av de sjuka är utslagna från arbetslivet ett par år efter debuten. Leddestruktion och allmänpåverkan är de tydliga symptomen.

De sk immundämpande läkemedlen, som allmänt används sedan lång tid tillbaka, förbättrar visserligen till en tid funktionen av leden men förmår inte hindra den invalidiserande utvecklingen av sjukdomen.

Nu har emellertid nya sk biologiska läkemedel forskats fram och kan komma att hos vissa grupper och i synnerhet nyinsjuknade med svåra former av ledgångsreumatism helt förhindra leddestruktionen. Denna behandling kräver både specialistinsatser, uppföljning och noggrann kontroll .Läkemedlen är dessutom dyra.

Totalkostnaderna är enligt hälsoekonomiska beräkningar för inflammatoriska sjukdomar, där ledgångsreumatism är den förhärskande, 1,5 miljarder kr/år i Stockholms län. De nya läkemedlen kommer emellertid, i synnerhet för patienter med nydebuterad sjukdom, att starkt minska sjukskrivningsbehovet och inte minst åstadkomma stora lättnader för patienten samt på sikt också ge en samhällsekonomisk vinst.

Det är nu dags att se till att behandlingsmöjligheterna för reumatikerna är tillräckliga. Sjukvården måste få ekonomiska möjligheter att hantera de medicinska framstegen även inom de kroniska sjukdomarnas område.

Enligt årsrapporten 2002 Medicinskt Programarbete som handlar om rörelseorganens sjukdomar poängteras att antalet reumatologspecialister måste öka, att antalet slutenvårdsplatser inte får reduceras och att särskilda vårdplatser för reumatologisk rehabilitering skapas.

Mot denna bakgrund vill jag fråga landstingsrådet Inger Ros följande:

- I vilken utsträckning de biologiska läkemedlen används och om därmed de medicinska framstegen tas tillvara,
- Om du är beredd att intensifiera arbetet inom reumatologin genom att öka antalet slutenvårdsplatser inom detta område och
- Om du kan tänka dig att tillföra resurser för att skapa en enhet för reumatologisk rehabilitering i Stockholm?

Stockholm den 3 april 2003

Inga-Britt Backlund (kd)

